

ρίδωνος» δὲν ἀποδεικνύεται παραβιαστής τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἢ σκοπὸν ἔχων νὰ μετακομίση τροφὰς εἰς τοὺς ἐχθρούς,

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ ἀπολύει τὴν ρηθεῖσαν βρατσέραν «Ἀγίου Σπυρίδωνα» τοῦ πλοιάρχου Δημητρίου Κατίκα, ἐλευθέραν μὲ ὅλον τὸ φορτίον της.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδοῦ ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Χ. Κλονάρης
Ἐδουάρδος Μάσσων
Γρηγ. Σοῦτζος

Ὁ Γραμματεὺς
Γ. Μ. Καραμᾶνος

Ἀριθ. 366

Ξ'

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Ἀπόφαισις τῆς Προσωρινῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν λείαν τῆς ἰσπανικῆς γολέτας «Ἀγίας Ἑλένης» τοῦ πλοιάρχου Μαρίνου Βαλσάμου, συλληφθείσης ἀπὸ τὸ ἀποκλειστικὸν βρίκιον «Νέλων» τοῦ πλοιάρχου Δημητρίου Παπα Νικολῆ ἐντὸς τοῦ κόλπου τοῦ Βόλου καὶ σταλείσης πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 11 Ἰουνίου 1828 πρὸς τὸ Γενικὸν Φροντιστήριον ἀναφορὰν τοῦ πλοιάρχου Δημητρίου Παπα Νικολῆ, ἀποκλειστοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκθέτει, ὅτι τὰς 8 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καταδιώκων τρία ἐχθρικὰ πλοῖα, δύο γολέτας καὶ ἓν βρίκιον, ἐνυκτώθη εἰς τὸν κόλπον τοῦ Βόλου, ὅτι τὴν ἰδίαν νύκτα ἐπέρασεν εἰς τὸ Τρίκερι ἢ ἰσπανικὴ γολέτα «Ἀγία Ἑλένη» καὶ ὅτι τὰς 11 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τὴν συνέλαβεν ἐκπλέουσαν ἀπὸ Τρίκερι διὰ τὸν Ἀλμυρὸν καὶ τὴν ἀποστέλλει εἰς τὴν Κυβέρνησιν,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 2 Ἰουλίου 1828 ἀναφορὰν τοῦ ρηθέντος Μαρίνου Βαλσάμου, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκθέτει, ὅτι, πλοίαρχος ὢν μιᾶς ἰσπανικῆς σημαίας συλληφθείσης ἀπὸ Ἑλληνα ἀποκλειστήν, ἐταξίδευε διὰ τὴν Καρίτσαν, ὅτι ἄνεμος σφοδρὸς ἔσπασε τὸ κατάρτιόν του καὶ τὸν ὑποχρέωσε νὰ ζητήσῃ καταφύγιον εἰς τὸ Τρίκερι, ὅτι εἰς τὰς 7 τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου, ἐν ᾧ ἔμελλε νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ διὰ τὴν Καρίτσαν ταξίδιόν του, ἐπέτυχεν ἐπωφελῇ εὐκαιρίαν νὰ πωλήσῃ εἰς τινὰ Γεώργιον ὀνομαζόμενον τοῦ ἁλατός του τὸ φορτίον μὲ τὴν συμφωνίαν νὰ τὸ μετακομίση εἰς Ἀλμυρὸν,

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Θαλ. Δικ. φ. 13.

ὅτι τὰς 10 τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἐν ᾧ διευθύνετο διὰ τὸν Ἀλμυρόν, μία ἐλληνικὴ σημαία ὑψωθείσα τὸν ὑποχρέωσε νὰ σταματήσει, ἀφ' οὗ δὲ τὸν ἐξέτασε, τὸν ἀπέστειλε εἰς τὸ ἐνταῦθα Δικαστήριον, ὅπου φθάσας πληροφορεῖται, ὅτι ἐκρατήθη ὡς παραβιαστής τοῦ ἀποκλεισμοῦ τοῦ Βόλου καὶ ὡς τοιοῦτος κρίνεται, ὅτι κατὰ τὸ ἡμερολόγιόν του, ἐν ᾧ ἐσκόπευεν εἰς τὰς 10 τοῦ παρελθόντος νὰ ὑπάγῃ εἰς Σμύρνην διὰ νὰ φορτώσῃ, ἀπατηθεὶς ἀπὸ τὸν ναυλωτὴν του, ἠναγκάσθη νὰ συμφωνήσῃ τὸ παρὸν φορτίον, ὅτι ἦτον φυσικῶς ἀδύνατον νὰ γνωρίσῃ τὸν ἀποκλεισμόν αὐτοῦ τοῦ μέρους, ἐν ᾧ ὁ ἴδιος Ναύαρχος Μιαούλης, ὅστις τὸν ἐπεσκέφθη δὲν ἐγνώριζε τὸν ἀποκλεισμόν, ὅτι οἱ ταξιδεύοντες τὰ μέρη ἐκεῖνα δὲν ἠμποροῦσαν νὰ πληροφορηθῶσι περὶ τῆς συστάσεως τοῦ ἀποκλεισμοῦ, ἐπειδὴ δὲν ἐδόθη ἱκανὴ διορία χρόνου ἀπὸ τὴν διακήρυξιν, ὅτι ἐμβαίνων εἰς τὸν κόλπον τοῦ Βόλου δὲν ἀπήντησε κανένα ὅστις νὰ τὸν ἐμποδίσῃ, ὅτι ἄνεμοι ἐναντίοι τὸν ἐσπρωξαν ἐκεῖ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις συστήσασα τὸν ἀποκλεισμόν τοῦτον δὲν ἐννόησε παρὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν τροφῶν καὶ τῶν πραγμάτων ἐκείνων, ὅσα ἀνάγονται εἰς τὰς ἀπηγορευμένας πραγματείας, μεταξὺ τῶν ὁποίων δὲν συγκαταριθμεῖται τὸ φορτίον του, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐπροσδιώρισε τὸ μέτρον ἢ βαθμοὺς ποινῆς διὰ τοὺς παραβιαστάς τοῦ ἀποκλεισμοῦ τούτου, διὰ ταῦτα ἀγνοεῖ ποίας ποινῆς εἶναι ἄξιος μ' ὅλον ὅτι δὲν παρέβη τὰ χρέη τῆς οὐδετερότητος, καὶ ὅτι τέλος πεπειθὼς εἰς τὴν ἀθωότητα τοῦ διάπλου του, ἐξαιτεῖται τὴν ἀπόλυσιν τοῦ πλοίου του καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ζημιῶν, τόκων καὶ λοιπῶν,

Ἀναγνώσασα τὸ ἀπὸ 18 Ὀκτωβρίου 1827 πωλητήριον μιᾶς γολέτας εἴκοσι δύο περίπου τόννων, πωληθείσης ἐν Σμύρνη διὰ 2.000 γρόσια ἀπὸ τινος Γεωργίου πρώην Πλαταμῶνα εἰς τὸν Μαρίνον Βάλσαμον,

Ἀναγνώσασα τὸ ἀπὸ 28 τοῦ αὐτοῦ Ὀκτωβρίου πωλητήριον τῆς αὐτῆς γολέτας, μεταπωληθείσης ἐν Σμύρνη ἀπὸ τὸν ἄνω ἀγοραστὴν Βάλσαμον εἰς τινὰ Ἰωάννην Βίνογλον,

Ἀναγνώσασα τὸ ἀπὸ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1827 διὰ τὴν Ἑφεσον διαβατήριον τῆς γολέτας «Ἀ γ ί α Ἑ λ έ ν ης», ὑπὸ σημαίαν ἰσπανικὴν, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται ὡς κύριος αὐτῆς ὁ ρηθεὶς Ἰωάννης Βίνογλος καὶ ὅτι τὸ ἄνω διαβατήριον ἰσχύει ἕως τὰς 15 Φεβρουαρίου 1828 καὶ ὅχι πλέον, ἐπιθεωρημένον ὅμως τὴν 11 Μαΐου 1828 ἀπὸ τὸν ἐν Μυτιλήνῃ Ἰσπανικὸν Ὑποπρόξενον διὰ τὴν Σμύρνην,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 17 Ἰουνίου 1828 ὁμολογίαν τοῦ ρηθέντος πλοιάρχου Βαλσάμου, δοθεῖσαν ἐν Πόρῳ ἔμπροσθεν τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς,

Ἀκούσασα τὴν ὁμολογίαν τοῦ ρηθέντος πλοιάρχου Μαρίνου Βαλσάμου,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐπὶ τούτῳ διορισθέντος Συνέδρου, περιέχουσαν τὰ ἐπόμενα:

«Ἡ γολέτα «Ἀ γ ί α Ἑ λ έ ν ης», φέρουσα σημαίαν ἰσπανικὴν, ἐσυλλήφθη εἰς τὸν κόλπον τοῦ Βόλου φορτωμένη ἄλας, σαποῦνια, καπνοὺς καὶ ἄλλα, ὅλα προϊόντα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας κυριότης πλοίου, κτῆσις φορτίου, διεύθυνσις ταξιδίου, ὅλα εἶναι ὑποπτα, ἄτακτα καὶ ἀναπόδεικτα.

» Καὶ πρῶτον ἐξετάζω τὴν κυριότητα τοῦ πλοίου: Δύο πωλητήρια γενόμενα εἰς τὸ ἐν Σμύρνη Ἀγγλικὸν Προξενεῖον καὶ ἡ ὁμολογία τοῦ πλοιάρχου βεβαιώνουν, ὅτι ἡ γολέτα αὕτη ἦτον κτῆμα Θεσσαλονικέως τινός, Γεωργίου Πλαταμῶνος ἢ πρώην

Πλαταμῶνος· ποίαν ὁμως σημαίαν ἔφερε, τὰ μὲν πωλητήρια τὸ παρατρέχουν σιωπηλῶς, μόνον δὲ ὁ πλοίαρχος ὁμολογεῖ ὅτι εἶχε τουρκικὴν. Τὴν 30 Ὀκτωβρίου 1827 (ἔ.ν.) ὁ αὐτὸς πλοίαρχος τὴν ἀγόρασεν ἀπὸ τὸν κύριόν της Πλαταμῶνα διὰ 2.000 γρόσια, κατὰ τὰ πωλητήρια, καὶ 2.200 γρόσια, κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ αὐτοῦ πλοιάρχου. Τὴν δὲ 10 Νοεμβρίου πάλιν τὴν ἐπώλησεν εἰς κάποιον Ἰωάννην Βίνογλον, ἑρμηνέα ὀνομαστικὸν (hoportaire) τοῦ Ἰσπανικοῦ Προξενείου, μὲ τὴν αὐτὴν τιμὴν.

» Κατὰ τὴν ναυτικὴν νομολογίαν, ἡ οὐδετερότης τοῦ πλοίου ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰ ἐν αὐτῷ ἐπίσημα ἔγγραφα καὶ ἀπαιτεῖται ἐξαιρέτως τὸ τῆς κυριότητος δίπλωμα· ἀλλ' ἡ γολέτα «*Ἀ γ ί α Ἑ λ έ ν η*» δίπλωμα δὲν ἔχει πωλητήρια δέ, καθὼς καὶ ναυπηγικά, εἶναι χαρτία ἀνίσχυρα· διότι ποῖος μᾶς βεβαιώνει, ὅτι τὸ παρὸν πλοῖον, πωληθὲν δῖς, δὲν μετεπωλήθη καὶ τρίτην φορὰν· ὁ νόμος ἀπονέμει τὴν κυρίαν ἰσχὺν εἰς ἐκεῖνο, ὡς μόνον ἐξεθνίζον τὸ πλοῖον ἢ πολιτογραφεῖ αὐτό, ἂν ἀγορασθῇ ἀπὸ ξένους· τὸ δὲ διαβατήριον, ἐπερχόμενον εἰς ἕκαστον ταξίδιον, ἐπιβεβαιώνει ὅτι δὲν ἄλλαξε σημαίαν ἢ ἔθνος.

» Παραχωρῶ ἀκόμη εἰς τὸν ὀνομαζόμενον κύριον τῆς γολέτας νὰ ἀποδείξῃ τὴν οὐδετερότητά της ἀπ' ἄλλα ἔγγραφα σχετικὰ· ἀλλὰ ποῖα τοιαῦτα ἔχει; μόνον τὸ διαβατήριον· ὁμως καὶ αὐτὸ φέρει ρητὴν σημείωσιν ὅτι «ἰσχύει ἕως τὴν 15 Φεβρουαρίου καὶ ὅχι πλέον»· ὥστε τὴν 23 Ἰουνίου (ἔ. ν.), ἡμέραν τῆς συλλήψεως, ἡ γολέτα δὲν εἶχεν οὐδὲ διαβατήριον.

» Ἐπειτα, πολλαὶ ναυτικαὶ διατάξεις θέλουν, ὅτι ὅσα πλοῖα ναυπηγίας ἢ κτήσεως ἐχθρικῆς πωληθῶσιν εἰς οὐδετέρους πρὸ τοῦ πολέμου, μόνα ταῦτα λογίζονται οὐδέτερα· ὅσων ὁμως ἡ κτήσις μεταβιβασθῇ εἰς τούτους μετὰ τὸν πόλεμον, ταῦτα ὑπόκεινται εἰς δήμευσιν ὡς ἐχθρικά. Καὶ τῷ ὄντι χωρὶς ταύτην τὴν προφύλαξιν, πόσοι ἐχθροὶ δὲν ἐδύναντο νὰ ἀσφαλίσουν μὲ ἓνα κομμάτι χαρτί, φέρον τύπον πωλήσεως, τὴν ἐλευθέραν ναυτιλίαν τῶν πλοίων των εἰς τὰς θαλάσσας τῆς Ἑλλάδος; Ἀλλ' ἡ γολέτα «*Ἀ γ ί α Ἑ λ έ ν η*», ναυπηγηθεῖσα εἰς Θεσσαλονίκην, τόπον ἐχθρικόν, κατὰ τὸ 1820, ἔφερεν ἔκτοτε σημαίαν τουρκικὴν, καὶ μόλις τὸ ἑβδομον ἔτος τοῦ πολέμου φαίνεται μεταβιβασμένη εἰς κυριότητα οὐδετέραν.

» Ἐρχομαι καὶ εἰς τὸ φορτίον, τοῦ ὁποίου ἡ οὐδετερότης ἀποδεικνύεται ὁμοίως ἀπὸ τὰ ἀνάλογα ἐπίσημα ἔγγραφα. Ὅχι μόνον ἡ οὐδετερότης αὕτη, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀπλὴ κτήσις του εἶναι πλέον ἀναπόδεικτος ἀπὸ τὴν κυριότητα τοῦ πλοίου· οὔτε δηλωτικὸν οὔτε φορτωτικὸν οὔτε καὶ ναυλωτικὸν ἢ μερικὸν συμφωνητικὸν ὑπάρχει ἐπὶ τῆς γολέτας· ὁ πλοίαρχος μόνον ὁμολογεῖ ὅτι ἀνήκει εἰς κάποιον Κωνσταντῖνον Ροσόλυμον, ὅστις εὐρίσκεται ἐπὶ τοῦ πλοίου· ἀλλὰ ποῖον ἔγγραφον τὸν βεβαιώνει ὡς φορτωτήν; Κανέν· μάλιστα τὸ παλαιὸν καὶ ἤδη ἄκυρον διαβατήριον τὸν ὀνομάζει γραφέα τῆς γολέτας· καὶ τώρα ἔξαφνα ὁ πλοίαρχος τὸν μετασχηματίζει εἰς φορτωτήν· ἀλλ' ὅταν ὁ νόμος τὴν πίστιν δὲν τὴν παραχωρῇ εἰμὴ εἰς μόνα τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα, ποίαν πίστιν ἠμποροῦμεν ν' ἀποδώσωμεν εἰς ἄνθρωπον, ὅστις καὶ μὲ ὅσα χαρτία φέρει καὶ μὲ τὰς ὁμολογίας του καὶ μάλιστα μὲ τὴν διεύθυνσίν του, καθὼς θέλομεν ἰδεῖ ἀμέσως, κατέστησε ταύτην τὴν πίστιν ὑποπτον ἢ μᾶλλον τὴν ἐφθειρε τελείως.

» Μεταβαίνω εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ πλοιάρχου, ἥτις ἀπὸ τὸ παλαιὸν διαβατήριον καὶ ἀπὸ τὰς ὁμολογίας του φαίνεται κατὰ πάντα ἄτακτος. Ἀναχωρεῖ ἀπὸ τὴν

Σμύρνην διὰ τὴν Σκάλαν Νόβαν· ἀλλ' ἀντὶ τὰ ὑπάγη ἐκεῖ, πλέει παρὰ τὸ διαβατήριόν του, τότε ἰσχυρόν, εἰς Μυτιλήνην· ἐδῶ ἐπιθεωρεῖ τὸ αὐτὸ διαβατήριον διὰ Σμύρνην καὶ ὁμῶς μεταβαίνει εἰς τὸν λιμένα τῶν Κυδωνιῶν· ἀπ' αὐτοῦ φορτώνει καὶ ἀναχωρεῖ, καθὼς ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ, διὰ τὴν ἐν τῷ Θερμαϊκῷ κόλπῳ Καρίτσαν· ἀλλὰ χωρὶς τὰ περάσῃ ἐκεῖθεν, ἔξαφνα συλλαμβάνεται εἰς τὸν ἀποκλεισμένον κόλπον τοῦ Βόλου, ὅπου ἐμβῆκε καὶ ἄραξεν εἰς Τρίκερι τὴν 9 Ἰουνίου, ἥτοι 11 ἡμέρας μετὰ τὴν κυρίαν ἰσχὺν τοῦ κηρυχθέντος ἀποκλεισμοῦ. Δύο ἡμέρας ὑστερώτερα μεταβαίνων εἰς τὸν Ἀλμυρόν, ἐνδότερον μέρος τοῦ κόλπου, ἐσυλλήφθη ἀπὸ τὸν ἀποκλειστήν.

» Ἀπὸ ταῦτα προκύπτει, ὅτι ἡ οὐδετερότης τοῦ πλοίου εἶναι πάντῃ ὑποπτος ἂν ὅχι ἀναπόδεικτος· ἀλλὰ καὶ ἀποδεδειγμένη ἂν ἦτον, ἴσχυεν ἄρ' ὅσας διατάξεις ἀνεφέραμεν ἀνωτέρω, λογιζομένας τὴν εἰς οὐδέτερον μετάβασιν τῆς κυριότητός του ὡς μηδόλως γενομένην; Ἡ οὐδετερότης τοῦ φορτίου εἶναι διόλου ἀναπόδεικτος. ὁ πλοίαρχος ταξιδεύει ἢ παρὰ τὰ ἔγγραφα ἢ χωρὶς ἔγγραφα. Ἡ διεύθυνσίς του εἶναι ἀτακτοτάτη· καὶ φέρει ὑποψίας βαρυτάτας· τέλος πάντων συλλαμβάνεται μέσα εἰς ἀποκλεισμένον κόλπον, πατῶν προφανῶς καὶ ἀδιστάκτως τὸν ἀποκλεισμόν. Ὅλα φέρουν κατάκρισιν καὶ τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου, ἡ δὲ σύλληψις καταδίκην ἀναντίρρητον παραβιάσεως τοῦ ἀπὸ 19 Μαΐου κηρυχθέντος ἀποκλεισμοῦ».

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ, ἀποδεχομένη τὴν γνώμην τοῦ Συνέδρου τῆς, κρίνει τὴν ἰσπανικὴν γολέταν «*Α γ ί α ν Ἑ λ έ ν η ν*» δικαίαν καὶ νόμιμον λείαν, καὶ ἐπομένως καταδικάζει τόσον τὴν ρηθεῖσαν γολέταν καὶ τὴν ἀποσκευὴν τῆς, ὅσον καὶ τὸ φορτίον καὶ ὅσα εἶδη ἢ πράγματα περιέχονται εἰς αὐτήν, διὰ τὰ πωληθῶσιν ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ τὸν ὠρισμένον παρὰ τοῦ νόμου τρόπον.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν ἕκτην Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Γρηγ. Σοῦτζος
Ἐδουάρδος Μάσσων
Χ. Κλονάρης

Ὁ Γραμματεὺς
Γ. Μ. Καραμᾶνος

Ἀριθ. 370
ΞΑ'

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Ἀπόφαισις τῆς Προσωρινῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Θαλ. φ. 13.